

Posudek vedoucí práce na bakalářskou práci Jakuba Podmanického

Referenčnost a sebareflexivita v tvorbě Edgara Wrighta

Jakub Podmanický se rozhodl podrobně prozkoumat ve své bakalářské práci, jak současný anglický scenárista a režisér Edgar Wright buduje ve svých filmech specifický typ filmové referenčnosti a sebareflexivity. Jeho výchozí hypotézou bylo, že právě na nich je založen komediální charakter Wrightových filmů a dost možná i úspěch u publika.

Nejvíce jsme v průběhu vzniku této bakalářské práce řešili, jak co nejlépe definovat téma a jak v rámci textu vést čtenáře, aby stále chápali, proč se co rozebírá, jak daná pasáž souvisí s hlavním tématem, proč je to vlastně zajímavé. Text v tomto ohledu prošel oproti první verzi, v níž se Jakub snažil charakterizovat až příliš mnoho rysů Wrightovy tvorby, výraznou proměnou k lepšímu. Možná by šlo ještě trochu lépe vysvětlit záměr práce a výzkumné otázky v rámci stručného úvodu (např. propojenost mezi koncepty referenčnosti a sebareflexivity anebo to, proč si toto téma vybral coby střiháč), na druhou stranu v průběhu čtení se pak témata textu vyjevují už velmi srozumitelně a v poslední části čtenář pochopí i to, proč toto téma zaujalo střiháče – jak Jakub podrobně ukazuje, Wrightova specifická práce se sebareflexivitou a humorem obecně je totiž výrazně spjata právě i se střihovou skladbou. Obzvláště díky střihu, který místy např. záměrně propracovaně porušuje jednotu časoprostoru scény anebo využívá zcizující střihové refrény, Wright vytváří onu sebareflexivní, hravou rovinu svých děl.

Na textu jsem ocenila z hlediska argumentace a způsobu psaní několik věcí. Jakub píše jasným, srozumitelným stylem, každé své tvrzení se snaží dokládat na příkladech. Kvůli větší názornosti text doprovodil i rozsáhlou obrazovou přílohou s velmi dobře zvolenými příklady. V rámci svého bádání využil leckteré podstatné a užitečné teoretické koncepty (jako je sama sebareflexivita a referenčnost, nebo např. parodie, pastiš, diegeze ad.), přičemž je ale používá velmi funkčně v průběhu textu tam, kde jsou dobrým nástrojem k dalšímu uvažování. Obecné pojmy a charakterizace zároveň pisatel neustále testuje a využívá v rámci velmi detailních analýz jednotlivých Wrightových filmů a jejich scén, takže nesklouzává ke zbytečné abstrakci, ale neustále ukotvuje svou analýzu různými příklady. V rámci rozboru Wrightovy práce s referenčností a sebareflexivitou pak Jakub dospívá i k výstižným zobecněním několika hlavních tvůrčích postupů, které jsou pro Wrighta specifické.

V úhrnu tuto bakalářskou práci považuji za velmi kvalitní. Její autor ji se mnou několikrát konzultoval, nastudoval si potřebnou odbornou teoretickou literaturu, zároveň se ponořil do velmi detailní a přitom objektivní analýzy jednotlivých Wrightových snímků z hlediska zkoumané roviny (sebe)reflexivity. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou A.

9. 9. 2018

Helena Bendová

